

12. Sen Nebukadnezara* (Zjednoczona Europa)

1. W jakich słowach zwrócił się król Babilonu, Nebukadnezar, do grupy mędrców, których zgromadził przed swoim obliczem? (s.2)
2. Po stwierdzeniu, że nie potrafią zrobić tego, czego żądał król, kto zaoferował interpretację snu? (s.2)
3. W jakich słowach Daniel wyjaśnił treść snu? (s.2)
4. Z jakich różnych części składał się posąg? (s.2)
5. W jaki sposób posąg runął w gruzy? (s.2)
6. Co następnie stało się z kawałkami posągu? (s.2)
7. Jakimi słowami Daniel zaczął interpretację snu? (s.2)
8. Jaka miała być natura następnej potęgi? (s.3)
9. Kim był ostatni król Babilonu? (s.3)
10. W czyje ręce przeszło królestwo Belsazara? (s.3)
11. W jaki sposób jest to królestwo wyrażone w posągu ze snu Nebukadnezara? (s.3)
12. Jak zobrazowane zostało następne po Medo-Persach imperium — Grecja? (s.3)
13. Na co zwraca uwagę połączenie gliny z żelazem w stopach posągu? (s.3)
14. Jakie prorocze słowa wyrażają różnorodną siłę dziesięciu królestw podzielonego imperium? (s.3)
15. Czy podejmowane były próby pojednania podzielonego Imperium Rzymskiego? (s.4)
16. Co ma nastąpić w okresie podzielonych królestw świata? (s.4)
17. W jakim oświadczeniu Nowy Testament ogłasza utworzenie królestwa Bożego? (s.4)

Podsumowanie (s.5-6)

* - w innych tłumaczeniach władca ten nazywany jest także Nabuchodonozorem.

1. W jakich słowach zwrócił się król Babilonu, Nebukadnezar, do grupy mędrców, których zgromadził przed swoim obliczem?

„Wtedy król rzedł do nich: Miałem sen i mój duch jest zaniepokojony, bo chcę zrozumieć ten sen” — Dn 2,3

2. Po stwierdzeniu, że nie potrafią zrobić tego, czego żądał król, kto zaoferował interpretację snu?

„Na to Daniel poszedł i prosił króla, aby mu dał czas na wyłożenie królowi snu” — w. 16

3. W jakich słowach Daniel wyjaśnił treść snu?

„A twój sen i twoje widzenie, które ci przeszły przez głowę są takie: Tobie, o królu, przysły na twoim myśli o tym, co kiedyś się stanie, a ten, który objawia tajemnice, powiedział ci, co się stanie. Nie dzięki mądrości, którą miałbym w większym stopniu niż wszyscy żyjący, jest mi objawiona ta tajemnica, lecz abym wyłożył królowi sen i abyś ty zrozumiał myśli swojego serca. Ty królu miałeś widzenie: Oto olbrzymi posąg stał prze tobą; wielki był ów posąg, potężny jego blask, a straszny jego wygląd” — w. 28-31

4. Z jakich różnych części składał się posąg?

„Głowa tego posągu była ze szczerego złota, jego pierś i jego ramiona ze srebra, jego brzuch i jego biodra z miedzi, jego golenie z żelaza, jego nogi po części z żelaza, po części z gliny” — w. 32.33

5. W jaki sposób posąg runął w gruzy?

„Patrzyłeś, a wtem bez udziału rąk oderwał się od góry kamień, uderzył ten posąg w nogi z żelaza i gliny, i skruszył je” — w. 34

6. Co następnie stało się z kawałkami posągu?

„Wtedy rozsypało się w kawałki żelazo, glina, miedź, srebro i złoto, i było to wszystko jak plewa na klepisku w lecie; i rozniósł to wiatr, tak że nie było po nich śladu. Kamień zaś, który uderzył w posąg, stał się wielką górą i wypełnił całą ziemię” — w. 35

7. Jakimi słowami Daniel zaczął interpretację snu?

„Ty, o królu, jesteś królem królów, któremu Bóg niebios dał królestwo, moc i siłę, i chwałę. W którego ręce na całej zamieszkaney ziemi dał ludzi, polne zwierzęta i ptactwo niebieskie, którego uczynił władcą tego wszystkiego... ty jesteś głową ze złota” — w. 38,39

Uwaga: Charakter Imperium neo-babilońskiego jest trafnie zasugerowany w naturze materiału z którego zrobiona była część posągu, która go symbolizowała — głowa ze złota. Był to „złoty wiek złotego królestwa”. Babilon — metropolia Imperium — osiągnął szczyt niedoścignionej znakomitości.

8. Jaka miała być natura następnej potęgi?

„Ale po tobie powstanie inne królestwo, słabsze niż twoje” — w. 39a

9. Kim był ostatni król Babilonu?

„Tej samej nocy został zabity Belsazar, król chaldejski”. „A Dariusz Medyczyk objął królestwo, mając sześćdziesiąt dwa lata” — Dn 5,3; 6.1

10. W czyje ręce przeszło królestwo Belsazara?

„Twoje królestwo będzie podzielone i oddane Medom i Persom” — Dn 5,28

11. W jaki sposób jest to królestwo wyrażone w posągu ze snu Nebukadnezara?

„Pierś i ramiona ze srebra” — Dn 2,32

12. Jak zobrazowane zostało następne po Medo-Persach imperium — Grecja?

„Brzuch i jego biodra z miedzi”. „A potem trzecie królestwo z miedzi, które opanuje całą ziemię” — w. 40

Uwaga: Znane jest, że wielką potęgą, która pochłonęła resztki imperium Aleksandra Wielkiego był Rzym.

13. Na co zwraca uwagę połączenie gliny z żelazem w stopach posągu?

„A że widziałeś nogi i palce po części z gliny, a po części z żelaza, znaczy, że królestwo będzie rozdzielone, lecz będzie miało coś z trwałości żelaza, jak widziałeś żelazo zmieszane z ziemią gliniastą” — w. 41

Uwaga: Barbarzyńskie plemiona, jakie nękały Imperium Rzymskie utworzyły fundamenty królestw, które przekształciły się w narody nowożytnej Europy.

14. Jakie prorocze słowa wyrażają różnorodną siłę dziesięciu królestw podzielonego imperium?

„A to, że palce u nóg były po części z żelaza, a po części z gliny znaczy, że królestwo będzie po części mocne, a po części kruche” — w. 42

15. Czy podejmowane były próby pojednania podzielonego Imperium Rzymskiego?

„A że widziałeś żelazo zmieszane z gliniastą ziemią, znaczy: mieszają się z sobą, lecz jeden nie będzie się trzymał drugiego, tak jak żelazo nie może się mieszać z gliną” — w. 43

Uwaga: Karol Wielki, Karol V, Ludwik XIV, Napoleon, Kaizer Wilhelm i Hitler — wszyscy chcieli zjednoczyć zburzone fragmenty Imperium Rzymskiego inie udawało im się to. Próbowano unie i zjednoczenia przez królewskie związki małżeńskie — wszystko to, aby scementować i umocnić podzielone królestwa, lecz bez skutku. Różnice pozostawały nadal. Od czasów końca Zachodniego Imperium Rzymskiego w roku 476, na terenie Europy miało miejsce wiele politycznych rewolucji i zmian terytorialnych, ale państwa wciąż były podzielone, i są podzielone nadal.

Ten niewiarygodny wprost sen, zinterpretowany przez Daniela, przedstawia w formie najkrótszej, a najbardziej czystej, serię następujących po sobie światowych potęg od czasów Nebukadnezara do końcowych czasów ziemskiej historii i ustanowienia wiecznego królestwa Boga. Historia potwierdza Danielowe proroctwo.

16. Co ma nastąpić w okresie podzielonych królestw świata?

„Za dni tych królów Bóg niebios stworzy królestwo, które na wieki nie będzie zniszczone, a królestwo to nie przejdzie na inny lud; zniszczy i usunie wszystkie królestwa, lecz samo ostoi się na wieki” — w. 44

Uwaga: Ten wiersz zapowiada pojawienie się innego wszechogarniającego królestwa — Królestwa Bożego. To Królestwo pokona wszystkie inne ziemskie potęgi, i będzie trwało po wszystkie czasy. Czas ustanowienia tego królestwa nastanie „za dni tych królów”. Nie odnosi się to do poprzednich czterech potęg, lecz królestw, jakie powstały w rezultacie upadku Imperium Rzymskiego. To ostatnie królestwo należy jeszcze do przyszłości.

Być może, w świetle przedstawionych faktów, zaciekawi cię, iż Unia Europejska, podobnie jak każde państwo, ma własną flagę, hymn i walutę. 9 maja obchodzi także swoje święto — Dzień Unii Europejskiej, upamiętniające publiczną prezentację przez francuskiego ministra spraw zagranicznych Roberta Schumana uroczystej deklaracji, zawierającej ideę powołania pierwszej europejskiej wspólnoty.

Flaga — znajduje się na niej 12 gwiazd na ciemnoniebieskim tle. Od 1955 r. było to godło Rady Europy, a w 1986 r. zostało przyjęte przez Unię. Liczba gwiazd jest niezmienna i nie zależy od liczby państw członkowskich.

Autorami projektu flagi byli: hiszpański dyplomata Madariaga y Rojo i francuski

plastyk Arsene Heitz. Latami spierano się, co symbolizują gwiazdy. Heitz wyjawiał tajemnicę 11 lat temu, na łożu śmierci: „gwiazd jest tyle, ile nad głową Najświętszej Marii Panny”. Inspirację znalazł w Biblii (Księga Objawienia 12,1). Nie ujawnił tego wcześniej, by nie wywoływać protestów wyznawców innych religii.

17. W jakim oświadczeniu Nowy Testament ogłasza utworzenie królestwa Bożego?

„I zatrąbił siódmy anioł; i odezwały się w niebie potężne głosy mówiące: Panowanie nad światem przypadło w udziale Panu naszemu i Pomazańcowi jego i królować będzie na wieki wieków” — Ap 11,15

Podsumowanie

Wielkie proroctwo o królestwach — to obraz ze snu Nebukadnezara. Nebukadnezar pragnął wiedzieć, co nastąpi w przyszłości. We śnie, w którym ujrzał obraz, a żaden człowiek nie był w stanie mu go wyjaśnić, Bóg ukazał władcy to, co nastąpi i przeminie, bez względu na narodowe ambicje. Bóg zesłał sen i dał jego objaśnienie nie tylko po to, aby wiedział o tym król babiloński, ale każdy król, jaki po nim wstąpi na tron. Chodziło o to, aby wszyscy władcy ziemscy wiedzieli, że wszystkie królestwa ziemskie są to królestwa doczesne, muszą przeminąć, że tylko królestwo wieczne nigdy nie przeminie, a tym królestwem wiecznym jest królestwo Żywej Skały — Chrystusa Jezusa.

Metalowy posąg wyobraża królestwa ziemskie; poszczególne części jego korpusu przedstawiają cztery wielkie królestwa światowe, które nastaną, zanim zakończy się panowanie ludzi na ziemi. Królestwa te rozpoczyna Babilonia, znajdująca się wówczas u szczytu swej potęgi pod rządami Nebukadnezara (Nabuchodonozora).

Sayce powiada: „Jeśli chodzi o zaludnienie i obszar, to Asyria została daleko prześcignięta przez południowe królestwo — Babilon. Tutaj znalazło się centrum i punkt wyjścia rozwoju cywilizacji, która później rozprzestrzeniła się na zachodnią Azję” Starożytne cesarstwo Wschodu, s. 93. Encyklopedia Schaffa i Herzoga mówi: „Najwcześniejsze religijne, naukowe i artystyczne tradycje naszej obecnej cywilizacji miały swą kolebkę w Babilonie” (art. pt. Babilonia). A oto, co mówi Rogers: „Żadna stolica światowa nie była w takim stopniu centrum potęgi, władzy i kultury przez tak długi okres czasu” Historia Babilonu i Asyrii, t. I, s. 397.

Nasuwa się myśl, że objawienie i zarazem ostrzeżenie Boże udzielone być powinno pierwszemu i największemu mocarstwu światowemu. Jednak Babilonia, wielka i bogata, doszła do schyłku swego znaczenia pod rządami słabszych władców: Nabonadiusa (Nabonida) i syna jego Balsazara. Nastąpiło to w 538 r. przed Chrystusem. A więc ostrzeżenie i objawienie przeznaczone było już dla tej generacji. Nowe państwo — Medo-Persja — pod rządami Cyrusa Wielkiego pokonało Babilonię. Cyrus ustanowił lokalnym władcą podbitego państwa Astiagesa. Astiages znany jest ogólnie jako „Dariusz” co znaczy tyle co „władca, kierownik”. Tytułu tego używali różni królowie perscy. Przez 207 lat Persja, której

symbolem było srebro, dzierżyła prym i zajmowała pozycję pierwszego państwa światowego. W 331 r. przed Chrystusem inny Dariusz (Codomanus) przegrał wojnę z Aleksandrem Wielkim w bitwie pod Arbelą i Aleksander Grecki stał się pierwszym władcą światowym. Symbolem Grecji był brąz. Aleksander zmarł w 323 r. przed Chrystusem. W kilka lat po jego śmierci królestwo zostało podzielone i powrót do poprzedniej potęgi był już niemożliwy. Tymczasem rosła i przybierała na sile potęga państwa położonego nad Tybrem.

Rzym przejął hegemonię po Grecji. W 190 r. przed Chrystusem nastąpił podział monarchii syryjskiej i greckiej, a w roku 168 przed Chrystusem podział państwa macedońskiego. W tym samym roku Egipt uznał zwierzchność „żelaznego mocarstwa” — Rzymu. Na początku Rzym był republiką, by później stać się cesarstwem. Ale i w dziejach cesarstwa rzymskiego przyszła kolej na podziały i rozbiory. Hordy barbarzyńców ciągnęły z północy i ze wschodu Europy. Był to czwarty wiek po Chrystusie. Symbolem Rzymu jako państwa stało się żelazo i glina. Żelazny kolos stał na glinianych nogach. Jednakże „żelazne mocarstwo” — Rzym — słabło coraz bardziej. Czyniono wielkie wysiłki, by usunąć skutki podziału cesarstwa rzymskiego w krajach europejskich. Zawierano związki małżeńskie, łączono się i spajano — wszystko na próżno.

Karol Wielki, Napoleon i inni usiłowali podbojami i wyprawami wojennymi zjednoczyć z powrotem królestwo, odbudować je na nowo. Potężne armie służyły tym zamierzeniom, ale efekt był zawsze jednakowy. Zjednoczenie rozbitych, rozczłonkowanych państw europejskich okazywało się niemożliwe. Proroctwo wyraźnie mówiło, że podział ten jest ostatnim podziałem, i że nigdy nie dojdzie do zjednoczenia. Zapowiadało, że jest to tak samo niemożliwe, jak niemożliwe byłoby połączenie się żelaza z gliną. Zdanie: „A wszakże nie będzie się trzymał jeden drugiego” silniejsze było od najpotężniejszej dyplomacji.

W dniach ostatniego podziału państwa rzymskiego Bóg ustanowi Swoje królestwo, które nigdy nie będzie zniszczone. Nigdy też nie zostanie oddane we władanie innym ludziom. Zawsze rządzić nim będzie Jego własny lud. Tylko ten lud zamieszka w królestwie tym na zawsze. „I prawdziwy jest ten sen i wierny wykład jego”.

* * *

opracowanie pytań: Rajmund Dąbrowski

komentarz: Ellen G. White